

[Kaj Poulsen]

ligsteksten har skrevet, at ingen vil komme derned.

Nu sagde hr. Estrup også, at dette var så godt, og at der allerede her i efteråret står 15.000 uddannelsespladser parate. Hvor? Vi skal altså sætte en ordening i gang den 1. juli. Lovforslaget bliver gennemført på et tidspunkt, hvor samtlige tidsfrister for tilmelding til en række af disse kurser er overskredet, og alligevel står man bare og slår ud med armene og siger, at det går nok, det hele matcher, geografisk passer det, og der er det hele. Hvor er den argumentation blevet af, som hr. Estrup tidligere er kommet med her i salen?

Så sagde hr. Estrup også i sit indlæg, at man havde fået en ret til 2 års uddannelse. Det er jo ikke rigtigt, hr. Estrup. Man har ikke fået ret til 2 års uddannelse; det fremgår af en række svar, vi har fået i udvalget. Man har fået ret til en uddannelsesydelse, såfremt man kan finde sig en uddannelse, i indtil 2 år. Der er ingen retsstilling knyttet til de langtidsledige, såfremt de ønsker denne uddannelse og ikke kan få den, og derfor er det direkte over på forlænget dagpengesats.

(Kort bemærkning).

Estrup (RV):

Det, jeg gerne vil anholde, er hr. Kaj Poulsens påstand om, at samtlige ansøgningsfrister skulle være overskredet. Det passer ikke, hr. Kaj Poulsen, og jeg ved, at vi kan få undervisningsministeren til at belære hr. Kaj Poulsen om, hvordan fristerne faktisk er.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Det lyder jo interessant, for fra de opgørelser, vi har fået, over, hvad undervisningsministeren kan oplyse om mængden af de uddannelser, der er stillet til rådighed, ved vi, at for hovedparten er ansøgningsfristen overskredet, således at påstanden om, at der står 15.000 pladser parate den 1. juli, vil blive tilbagevist, når undervisningsministeren naturligvis vil besvare det spørgsmål skriftligt under udvalgsbehandlingen. Så må vi derigennem påvise, at det, som hr. Estrup har påstået her, ikke er rigtigt.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

VS ønsker ligesom de radikale, at langtidsarbejdsløse får mulighed for kompetencegivende uddannelse, efteruddannelse og omskoling på en ydelse, der svarer til dagpenge-niveauet. Det har vi sagt lige fra første færd, og derfor har vi i øvrigt også selv fremsat et beslutningsforslag om det. Men det er også det eneste, vi kan være enige med regeringen og de radikale om.

Når vi så til hr. Estrup har sagt ja til at nedbryde den barriere, der er i dag for, at arbejdsløse kan starte en uddannelse, ja til at bryde den passivitet, som den nugældende A-kasselovgivning sætter de arbejdsløse i, så siger vi nej, nej og atter nej til, at de langtidsarbejdsløse, som alligevel ikke fik et job til trods for en gennemgået uddannelse på uddannelsesydelse, ender på 57.000 kr. om året. Vi siger også nej til, at en arbejdsløs, som har søgt ind på en uddannelse, men som ikke er kommet ind, ender i samme situation. På et spørgsmål om den sidstnævnte svarer regeringen blot, at det er regeringens opfattelse, at der er tilstrækkeligt med uddannelsesmuligheder, og at loven skal tages op til revision i folketingsåret 1986-87, dvs. inden de første langtidsarbejdsløse i givet fald skal på nedsatte dagpenge. Det vil sige, at de langtidsarbejdsløse kan risikere at ende på nedsatte dagpenge, hvis udbygningen af uddannelseskapa-citeten ikke kan følge med efterspørgslen. Regeringen taler om 15.000 uddannelsestilbud i år, men det er på intet tidspunkt dokumenteret, at de arbejdsløses forudsætninger og uddannelsestilbud, indhold og geografi passer sammen, snarere tværtimod. Dette er også blevet erkendt ligeud af arbejdsministeriets beskæftigelsessekretariat i et notat dateret den 21. marts 1985.

Hvad så med de 40.000 næste år? Hvordan vil man skaffe uddannelsestilbud, der indholdsmæssigt og geografisk sikrer, at de 40.000 kan få en uddannelse og efterfølgende et arbejde? Det kan man selvfølgelig ikke.

Flertallet skriver i sin redegørelse, at det nærmere behov efter type af uddannelse først vil kunne registreres, når de arbejdsløse selv har haft lejlighed til at tage stilling. Det lyder jo besnærende og smukt, men hvis det i virkeligheden skal passe sammen med regeringens egen målsætning om, at arbejdsløse skal sluses over i uddannelser og kurser, som kan føre til job, så drejer det sig reelt ikke om, at de arbejdsløse først selv skal tage stilling. I